SvenskaCanadaTidningen

Printed and published every Wednesday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at the office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Telephone: Garry 3174.

P. M. DAHL, Manager. NILS P. SON BROWN, Redaktör.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år, i förskott	$1.50
Halft år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	1.75
Helt år till Sverige	2.50
Halft år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombeder att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50
Förlofningsannonser, önskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande ½ tum, enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

Torsdagen den 20de juni, 1918.

Papper på fickan

De militära myndigheterna hålla i dessa dagar skarp utkik på alla personer, som de på något sätt kunna misstänka som tillhörande första klassen, "Class One of the Military Service Act". Under senaste dagarna ha flera personer, även ett par svenskar, som vi känna, blivit anhållna på tåget mellan Winnipeg och Brandon. Och som de saknade erforderliga papper fingo de genast stiga av tåget.

De militära myndigheterna önska nu klargöra för allmänheten genom pressen, att varje person, som kan misstänkas komma i första klassen måste under alla tider bära papper, som intyga, att de ej komma i den kategorien. Eljest löpa de fara att arresteras. Myndigheterna offentliggöra nu följande meddelande:

"Om man säger sig ej tillhöra första klassen på grund av ålder, måste man kunna visa officiellt intyg (certificate) på födelseår och dato eller intyg på ålder, undertecknat av två ansvariga (reputable) personer.

Om å andra sidan man säger sig ej tillhöra första klassen, emedan man är gift, måste man kunna uppvisa äktenskapsbevis, som är antingen officiellt eller undertecknat av två ansvariga personer, som **känna förhållandet. Man måste kunna bevisa, att hustrun lever.**

Ett enkelt äktenskapsbevis är således ej nog. Första klassen innesluter åldern 19—34.

Intervenering i Ryssland?

Prof. Masaryk, president för den czeckisk-slaviska revolutionära regeringen, besöker f. n. Amerika. Prof. Masaryk har talat om Ryssland; och han har gjort det med pondus, ty han känner det landet ut och in. I en intervju har han uppgivit, att Ryssland, i stället för att bli förtyskat, blir mer och mer anti-tyskt. Ryssarna kände icke Tyskland förut: de ha nu börjat lära känna dess metoder. Detta gäller både bolsjevikerna och andra. Prof. Masaryk varnar de allierade för att uppreta den nuvarande ryska regeringen. Vi måste, om vi vilja hjälpa Ryssland, arbeta i samförstånd med denna regering vare sig vi erkänna den eller ej. Att intervenera med vapenmakt utan regeringens samtycke kan kanske rädda Sibirien från tyskt inflytande, men det skulle kasta det europeiska Ryssland i armarna på Tyskland.

Riktigheten av denna prof. Masaryks uppfattning om en militär intervenering i Ryssland bekräftas av många andra kompetenta personers — både ryssar och amerikaner — observationer, vilka nyligen bott i Ryssland. Deras rapporter ha tydligen gjort djupt intryck på de allierade regeringarna. Varken den amerikanska eller brittiska regeringen lär heller vid närmare eftertanke vara hågad för ett slikt äventyr. Betyder detta, att den allierade världen helt enkelt skall glömma Ryssland? Nej, icke så. Det finnes nämligen utomordentliga tillfällen för allierad intervenering i den ryska ekonomiska sfären. De sociala förhållandena i Ryssland äro icke på långt så fullständigt kaotiska och anarkistiska, som den interveneringshetsande pressen utmålar. Men den ekonomiska ställningen är dålig, icke så mycket på grund av Rysslands oförmåga att producera som på grund av transport- och utbytesmaskineriets ramponerande. Det är goda utsikter för att Ryssland kan ekonomiskt räddas, om de allierade, och i synnerhet Amerika, vilja skaffa Ryssland fackmän i affärer och järnvägsadministration. De måste arbeta i samförstånd med den ryska regeringen, och de måste vara besjälade av sympati för ryssarna som sådana, icke för ryssarna som huvudsakligen kanonföda. Ekonomisk rehabilitering kan åter föra Ryssland in i kriget, men det bör icke vara dess huvudsakliga mål. Ryssland måste mycket snart rehabiliteras, om det icke efter kriget skall ligga öppet för tysk exploatering.

HUGGET OCH STICKET

Till tings, till tings!

•

Round Lake, Sask., den 29 juni — 1 juli!

•

Registrera den 22 juni 1918!

•

Ecågan för veckan.

Vem vill skriva de svensk-candensiska homesteadarnes minnesrunor?

•

Någon har anklagat oss för att ha givit vika för de imperialistiske, då vi i S. C. T:s spalter tillåta agitation för "Svenska soldaternas minnesrunor." Vi våga tillbakavisa den anklagelsen. Vi tillåta denna agitation i våra spalter, endast och allenast för att skaffa stastiska uppgifter om de svenska soldaterna i Canadas armé, vilka uppgifter kunna bliva av ganska betydlig nytta, om Svensk-Canadas historia en gång skall skrivas. Om något skulle framkomma, som ger vid handen att "Svenska soldaternas minnesrunnor" skola användas i imperialistiska syften, kunna våra läsare vara fullt övertygade om att vi icke skola vara sena att göra slut på agitationen.

•

En särskild minnesruna — och en ärofull sådan — borde våra tvångsutskrivna svenskar nava! De äro Svensk-Canadas hjältar.

•

Men det finnes andra hjältar, vilkas bragder kanske äro ännu större. Vi mena de svenska pioniärerna och de fattiga svenska homesteadarna som under försakelse, lidanden, nöd, ja, kanske svält, brutit Canadas jungfruliga mark och förvandlat obygder till bördiga sädesfält. Dessa hjältar, som varit med om att uppbygga Canada och göra det till, vad det idag är. Man sjunger icke några lovsånger om dem. Man ger dem icke tapperhetsmedalj. Varför? Jo, de äro fredens hjältar, och fredens och uppbyggandets värv står icke så högt i ropet som krigets och förstörelsens. Det är ganska betecknande, att ingen tänkt på en de svenska pioniärernas och homesteadernas minnesruna.

•

En olämplig rubrik må man väl kalla den, som Svensk-Amerikanska Western i Denver satt över ett meddelande, att sångledaren Hjalmar Nilsson i Minneapolis tilldelats Svenska Sångarförbundets förtjänstmärke. Rubriken lyder: "Svensk-Amerikansk musiker avliden." Men Hjalmar, han lever nog än!

•

"Calgary Eye Opener" skriver:

"En herre, som gör affärsresor genom lantdistrikten i Alberta, har sagt oss, att myndigheterna borde vidtaga åtgärder för att tvinga naturaliserade medborgare i ett svenskt settlement icke långt från Dodnalda (öster om Edmonton) att icke vara så pro-tyska i tal och handlingar. Det är visserligen ett känt faktum, att Sverige som nation varit pro-tyskt sedan krigets början, men detta är ingen orsak, varför svenskar, som kommit till Canada och fått fritt land, skola göra sig anstötliga genom halvlojala yttranden och handlingar."

•

Till detta är endast att anmärka, att för personer av redaktörens för "Eye Opener" läggning är naturligtvis allt pro-tyskt, som inte är patent-patriotiskt. Vi veta, att denna uppfattning är ganska vitt utbredd bland galleripubliken och den chauvinistiska hopen. Men svenskarna "should worry." Med tyskvänligheten är det nog ej så farligt bland dem numer. Och kriget tar väl slut någon gång!

N. F. B.

Tammerfors

(Forts. från sid. 1)

stackars människor äga icke begrepp om vad en militär organisation vill säga. De puerilaste bagateller tillåtas slita på överbefälhavarens tid och krafter, och han tror det vara sin plikt att personligen se till varje detalj. Dem skulle han för övrigt lita på? Alla äro lika otränade. Och i denna stil går det från början till slut. Skall befälhavaren ge en viktig order blir det överläggning, kamraterna ha andra synpunkter. Ordern kräver kanske att snabbt utföras, och där stå de. Några bolsjevikiska ryska officerare voro ju med i de rödas stab, men de dugliga ryska officerarna äro icke bolsjeviker, och de här kunde man lika gärna undvara, tycktes det mig. För övrigt, passar inte en befälhavare, hålla kamraterna rådslag, konstituera en liten sovjet, avsätta honom och ta en ny. Nåja, sak samma kan det vara, ty ingen enda av dessa röda har det svagaste militära begrepp. Tänk er bara, på dessa rätvinkliga gator i Tammerfors ställde de beskedligt upp sina kulsprutor och kvarterens hörn, vilket tvang dem att sticka fram och blotta sig så snart de skulle skjuta: inte ens idén om de enklaste gatubarrikader rann upp hos dem.

Och likväl! Medan jag såg dem och, så att säga, levde bland dem, steg dock småningom inom mig upp en värme, en beundran för dessa människor, som, illa rustade, utan kommando, av hela sin själ kämpade för en idé. Deras tapperhet var utomordentlig. Jag såg de sista. De voro femton eller tjugu stycken, instängda i två dagar på nedre botten i ett hus med en kulspruta. De höllo stånd utan mat eller dryck eller hopp om undsättning. Man smög sig på dem längs husväggen utanför med handgranater, som kastades in genom det längesedan sönderskjutna fönstret. De voro endast några få kvar, när de slutligen gåvo sig efter den fruktlösa kampen. En och en kommo de ut och ställde upp sig på torget, mänskliga trasor, över vilkas själ slutligen förtvivlan fått makt.

Så länge de voro herrar i staden fanns ingen orsak för oss främlingar att beklaga oss över de röda, trots deras, som var att vänta, rustika sätt. Ingen sådan orsak för de borgerliga i staden häller, såvitt jag kunde se. När livsmedelsbristen blev för stor, gick jag å mina och andra resenärers vägnar till det röda högkvarteret — vi hade då levat ett par dagar på några sardinlådor — och frågade om ingen utväg kunde göras. Pengar hade vi ju knappast häller.

— Vi äro själva precis lika tomhänta, svarade man mig. Men vilja herrarna dela våra soldaters soppa, skola vi lämna tillståndsbevis. — Så skedde också och någon betalning mottogs ej.

Jag såg ett hjältedrag som jag skall minnas. En flock på ett hundratal rödgardister hade hamnat i ett någorlunda skyddat hörn av torget, drivna dit över bron under kulspruteeld och uppenbarligen nu demoraliserade. Generalen anländer — det var, i förbigående sagt, den tredje generalen i ordningen som jag såg, men också den bästa, en f. d. industriarbetare och visserligen lika militärt okunnig som de andra, men utan tvivel i besittning av stora, naturliga ledareegenskaper. Nåväl, han talar till folket, och jag ser att man opponerar sig. Men inom ett par minuter har man dock givit honom rätt — han har lyckats, för stunden åtminstone, få i sin hand denna skara, hos vilken impulserna alltför hastigt komma och gå. Emellertid känner han sig måhända ändå inte säker nog, kanske sökte han också efter ett argument, starkare än ord, för att bekräfta och få behålla det förtroende han just vunnit — jag vet ej. Men plötsligt ser jag honom stiga upp i sin bil, en liten grå fältbil, ge föraren några order och så långsamt köra ned över torget, köra ned mot bron, köra ut över denna. Märk väl, han är nu, och från två håll, utsatt för de vitas eld. Jag hör det ökande smattret från maskingeväret, som jag så väl känner till. Men bilen glider utan nervös hast vidare, över bron och mot den av de vita besatta järnvägsstationen; det tycks vara något generalen vill göra sig reda för därborta — eller kanske låtsas han bara. Jag vet inte. Jag ser bilen gå fram, stanna, backa lugnt och vända efter väl förrättat ärende, och så, nu i god fart, susa tillbaka till utgångspunkten. Jag försäkrar er, madame, mitt hjärta slog så att bröstet kunnat gå sönder: bilen var sållad av hål efter kulor när den åter kom, så att säga, i lä. Men de två männen, generalen och chauffören, voro som genom ett under oskadda. Och generalen hade uppnått vad han ville med sin djärva kupp: visa hur ringa han satte sitt eget, lätt ersättliga liv inför den saks skull han tjänade. En bravad, om ni så vill, men ägnad att återge honom det nyss kanhända ännu vacklande förtroende hos en trupp av vilken så mycket, i hans ögon, berodde. Han var av det virke av vilket hjältar skapas. Och bilföraren inte mindre för resten.

(Forts. i nästa N:r)

En stor offensiv mot italienarna

(Forts. från sid. 1)

brittiska började i söndags en motoffensiv mot de österrikiska på den italienska bergsfronten på Asiagoplatån och på Monte Grappa. De hade en del framgångar och förstärkte sina linjer på flere punkter. De ha tagit 4,500 fångar. — Turkiska trupper ha intagit Tabritz, den näst största staden i Persien. — Den brittiska handelskryssaren Patia, 6,103 ton, har sänkts av en submarin. 16 man tros ha omkommit.

Onsdagen den 19 juni. Andrew Bonnar Law introducerade i går i brittiska underhuset förslag om en ny krigsbevillning på $500,000,000 pund. Han meddelade även, att Storbritanniens dagliga utgifter för kriget uppgå till 6,848,000 pund ($34,240,000.) — Omkring en miljon österrikiska trupper deltaga i den stora offensiven mot Italien. Striden i bergsektionen på den italienska fronten har avtagit, men den är desto häftigare från bergen till havet utmed floden Piave. Österrikarna hålla vänstra stranden av Piave för över 14 mil. Italienarna ha tillbakaslagit förnyade försök att etablera förnyade öppningar på högra stranden. — En tysk raid har tillbakaslagits vid Avécourt. — Fältmarskalk Hindenburg lär vistas på ett privat sanatorium, lidande av akut nervös sjukdom.

MEDDELANDEN FRÅN OCH OM DE SKANDINAVISKA LÄNDERNA.

Pr telegraf.

I ett telegram citerar en amerikansk korrespondent en redaktionsartikl i Afton-Tidningen i Stockholm under rubriken Den nye Napoleon. De alliierades front i Ffankrike, förklarar tidningen, är den europeiska frihetens och oberoendets försvarsskans. På densamma beror hela kontinentens frihet och de neutralas öde, och huruvida de neutrala nationerna skola medgivas obehindrad utveckling i framtiden eller bli bundna beträffande handeln och handlingsfriheten.

De tyska arméerna, fortsätter tidningen, stå fyrtio engelska mil från Paris. En tillfällig vall har uppkastats, men om den kommer att hålla är omöjligt att säga. Vad som helst kanhändla. Tyskland kämpar ej längre för sin egen frihet och sitt eget oberoende. Det är en eröfrare vilken går framåt som en världseröfrare — det är en Napoleon i ny skepnad. De närmaste timmarne eller dagarne vid Marne komma att få historisk betydelse.

Det är ej längre Tysklands och Frankrikes öde som avgöres genom detta slag, utan hela den europeiska kontinentens öde. Ej underligt att åskådarne känna sig som deras hjärtans sutt i halsgropen, ty för alla som fasthålla vid att nationalitetsprincipen måste vara den naturliga grunden för ett folks tillväxt och fria utveckling, förefaller Tysklands härskande över Eropa som den största av alla faror. Det är helt enkelt förvånande huru Sveriges folk så länge och så envist blundat för den fara som hotar det.

Men dessa ögon som avsiktligt hållits slutna börja öppnas. Detta gäller särskilt beträffande den svenska handelsvärlden, vilken lät sig tjusas av den tyska makten, initiativkraften och skickligheten i oganisationshänseende att den ej kunde inse att t. o. m. dessa egenskaper kunde bli farliga i tillämpningen. De svenska affärsmännen börja äntligen ta sitt förnuft till fånga. Spärrande vägen för svenska handelssträvanden i öster, där våra förhoppningar på en stor framtid ligga, står en mur av tyska avtal och traktater.

Sannolikt skola vi i den närmaste framtiden få se en annan liknande mur, som byggts av Tyskland, nämligen ett Europa, som är ordnat enligt tyska handelsplaner och med tyskt monopol varhelst man kommer. Detta är inga uppmuntrande utsikter för de svenska affärsmännen. Varje kilometer som tyskarne avancera i Frankrike innebär ett steg närmare den kontinentala härskarmakt, varom Napolen drömde.

Vi som önska ett snart slut på kriget skulle taga i betraktande att detta slut ej måste komma genom tyskarnes upprivande av den fransk-brittiska fronten. Denna front är försvarsskansen för Europas frihet och oberoende.

•

Stockholm den 17 juni. Den svenske utrikesministern besvarade idag en interpellation i riksdagen med avseende på anstalter att få hem säd till Sverige från Ukranja eller Sibirien. Utrikesministern uppgav, att i januari anordnats en undersökning i situationen, och att undersökningen utförts mycket ingående. Det var inget tvivel om, sade ministern, att det fanns ett stort överskott av säd i Ukranja, men den var huvudsakligen i händerna på småbönder, som gömde den och nekade att sälja den för pängar, då de ville byta bort den mot lantbruksredskap och andra artiklar. Den ukrajnska regeringen hade dessutom lovat centralmakterna sitt överskott av säd, och centralmakterna hade till svar på den svenska regeringens förfrågan förklarat sig ur stånd att tillåta sädesförsändelse till Sverige. Men centralmakterna hade emellertid icke kunnat få nog för eget behov, då den ukrajnska regeringen icke förmått få sina order åtlydda.

•

London den 14 juni. Norska sjömän till ett antal av 970 ha under kriget dödats av submariner eller minor. Krigsförsäkringskommissionen uppgiver, att 89 norska fartyg blivit sänkta och att 669,000,000 kr. utbetalats av krigsförsäkringsstyrelsen.

•

London den 14 juni. Den svenska ångaren Dora, 1,555 ton, har sänkts utan varning, troligen av en tysk submarin. Nio av besättningen dödades.

•

New York den 12 juni. De norska ångarna Vindeggen och Henrik Lund ha sänkts av en tysk U-båt den 10 juni 120 mil från Cape Hatteras. Besättningarna fördes på den danska ångaren Brosund till New York. U-båten var djärv nog att från Vindeggen föra 80 ton koppar.

London den 13 juni. Det rapporteras från Köpenhamn, att M. Borovsky-Odovsky, bolsjevikerministern i Sverige, rest till Washington som bolsjevikambassadör till Förenta Staterna. Ministern är nu i Berlin.

•

Från Stockholm avgå varje lördag ångare till Petrograd, men passagerare måste först ha sina pass viserade av tyska beskickningen i Stockholm, innan de få lov att fara över Östersjön.

•

En egendomlig telegrafförbindelse med Ryssland har inrättats i Stockholm. Telegram som inlämnas därstädes sändas med post till Petrograd, varifrån de sedan telegraferas till sin destination.

•

Till norska beskickningen i Washington meddelades i torsdags å. d. att fjorton norska fartyg på tillsammans 11,791 tons blivit sänkta av undervattensbåtar och minor under loppet av maj månad. Två sjömän omkommo och fyra saknas.

•

Från Kristiania meddelades i lördags å. d. att alla tidningarne intagit en protest av Norska skeppsredareföreningen mot amerikanska sjöfartsnämndens åtgärd att lägga beslag på nya fartyg, i vilket det uppgives att norska skeppsredare, banker och mindre aktieägare haft insatt ett sammanlagt kapital av $48,000,000. I protesten klagas över att icke en cent av denna summa återställts till Norge och att alla försök till överenskommelse strandat. Det tillägges att skeppsredarna ej önska annat än en rättvis, hederlig uppgörelse och en rimlig ersättning.

•

För första gången, sedan tyskarnas hänsynslösa undervattenskrig tog sin början, översteg förliden månad det norska skeppsbyggeriet i tonnage förlusterna genom submarinerna. Under den nämnda tiden sänktes 17,800 tons och det byggdes 19,217. Norska handelsflottan utgöres för närvarande av 3,263 fartyg på tillsammans 1,952,000 tons.

•

Washington den 16 juni. Det norska segelfartyget Kringsjaa och barken Samoa ha blivit sänkta av tyska U-båtar, 90 mil från Virginias kust. Besättningarna räddades.

En kulturdebatt i svenska riksdagen

(Forts. från sid. 1)

värme utvecklade nödvändigheten av en etisk pånyttfödelse, som återinsätter rättfärdigheten på den plats varifrån den förjagats av den brutala makten.

När den mångordiga debatten, som sträckte sig över den senare delen av förmiddagens plenum och närmare fyra timmar av kvällssammanträdet, äntligen var till ända och kammaren gick till votering, visade sig att motståndet var betydligt mindre manstarkt än det stora antalet avslagsyrkanden lätit förmoda. Förslaget om en utredning bifölls med den stora majoriteten av 89 röster mot 44; nio röstsedlar voro blanka. Det blir nu första kammarens sak att med sitt ord avgöra om någon riksdagsskrivelse skall komma till stånd eller icke.

Ett visst inre samband med avgörandet i religonsundervisningsfrågan hade det beslut som omedelbart därefter fattades av andra kammaren, att med anledning av en motion av hr Björck (liberal) begära att det **självskrivna** överinseende över de allmänna läroverken och folkskoleseminarierna som nu tillkommer biskoparna och domkapitlen måtte upphöra. Beslutet fattades utan votering, trots avslagsyrkande av hr Welin (höger).

Ur debatten anföra vi referat efter Dagens Nyheter över huvudtalarnes anföranden.

Prof. Kjellberg (liberal) var huvudtalare för utredningsyrkandet. Han betecknade den föreliggande frågan såsom icke mindre viktig än den storo, praktiska skolreform kammaren strax förut haft att behandla. Rätt allmänt medges att inte allt är som det skall på religionsundervisningens område. Frågar man sig hur kyrkan lyckats med sitt månghundraåriga arbete, ges svaret av krigets barbari, av tidens mammonskult, av klagomålen över växande förvildning bland ungdomen. Etisk fostran är det riskabelt att bygga på en kyrkolära, som i likhet med den lutherska gör principen belöning och straff grundläggande för sin etik. Man skall vara försiktig med att tala om luthersk etik, kristen etik och biblisk etik såsom indentiska. Vår tid utmärkes av jakten efter makt och pengar, som även de troende kristna använda sig av, eller åtminstone icke vägra att använda sig av. Företagareandan är den heliga anda. Det är åt denna man bygger de praktfullaste byggnader. Man kan se detta på Gustaf Adolfs torg. De dyrbara byggnaderna på Sveriges centralaste plats äro icke uppförda av kommunen eller staten — det är bankernas tempel, nutidens tempel åt den heliga företagareandan. Själv har jag den största respekt för andras meningar även i religionsfrågan. Jag har kommit till det resultatet att man i denna fråga icke kommer någon väg med logiska resonomang, religionen har intet med det intellektuella att göra, utan med hjärtats behov, och dessa hjärtats behov måste respekteras. De äro andliga värden som vi träna dem på det intellektuella Vi kunna emellertid icke komma någon väg med etisk fostran utan att förbinda den med religionsundervisningen. I fråga om religionsundervisningen har man gjort sig skyldig till oerhörda fel, inte minst genom en intellektualism som siktat alldeles fel, ty det finns mycket som intellektuellt icke kan uttagas, därför att det är intellektuellt oåtkomligt. Teologerna ha också trott att de kunde göra intellektuellt begripligt det som icke är åtkomligt. I katekesen har upptagits frågor som äro för barnen obegripliga. Detta har man insett, och därför har man gått till väga så att man låtit barnen lära sig det obegripliga utantill. På så sätt har hjärtat lämnats kallt och den etiska uppfostran har kapitalt misslyckats. Det är glädjande att utskottet ställt sig förstående till det reformkrav som här framförts. Det är en glädje att se att denna fråga i alla fall gått framåt och att den kommer att ytterligare föras fram. Skola de stora andliga värdena bevaras åt vårt folk, så kan detta endast ske under den förutsättningen att vi inför barnasinnet låta striderna om dogm och trossats förfalla och bemöda oss att få fram det bästa av det goda. De finnas som uttalat sitt tvivel på en etisk renässans, men den som så tvivlar har icke mycket att leva för. Vi måste tro på en ljusning även härvidlag. Vi behöva mera ädelhet i sinnet och mera hunger efter rättfärdighet. (Bravorop och applåder.)

Amiral Arvid Lindman (höger) instämde oförbehållsamt i hr Kjellbergs klagan över att penning- och maktbegär ta överhand och i uttalandet att vi behöva mera rättfärdighet. Men hur skall detta ske? Vinner man detta genom att ur skolorna ta bort kristendomsundervisningen? Visserligen förordas intet sådant direkt av utskottet, men genom utskottets motivering går tendensen att ändra kristendomsundervisningen till en undervisning o m, icke i religion. Jag kan icke följa utskottet på den vägen. När man säger att kyrkan under sin långa verksamhet icke lyckats uppnå tillfredsställande resultat, menar man då att detta är religionens fel och tror man att resltatet skall bli bättre om man tar bort undervisningen i kristendomen och rycker undan det stöd ungdomen har i religionen? Min tro är att det i stället skulle bli sämre. Det är klart att mycket borde vara annorlunda beställt med religionsundervisningen och det är möjligt att en bättre lärobok än katekesen kan behövas. Men för denskull får man icke gå över till den ytterligheten att ta bort hela kristendomsundervisningen. Avslag!

Hr Räf (höger) hade överraskats av utskottets enhällighet och kunde förklara högerledamöternas anslutning endast med dess ungdom och bristande bekantskap med riksdagsarbetet. Man skall frukta daerna även då de komma med gåvor. Både motionerna och utskottsutlåtandet betraktade talären som en rad försåtliga snaror där den onda avsikten i allmänhet var skickligt dold, men där bakfoten i alla fall stack fram i något obevakat ögonblick. En utredning på dessa grunder kan leda till precis vad som hälst. Avslag!

Prof. Kjellberg avslöt debatten med en ripost mot hrr Lindman och Räf. Dessa båda talare hade sammanblandat kristendomen och religionen, i stället for att skilja på kristlig etik och de olika statskyrkorna, enkannerligen den svenska statskyrkan, som är något helt annat. Hr Räf hade under denna debatt liksom vid många föregående tillfallen uppträtt som den svenska högerns religiösa ledare. Det var på samma sätt 1911, då han fick stöd av bl. a. hr Thyrén. Lyckligt det parti som i hr Räf hade religionens representant och i hr Thyrén sedlighetens! Jag vill emellertid säga att jag inte väntar den religiösa renässansen från det hållet.

Northern Crown Bank

Auktoriseradt kapital $6,000,000. Inbetaldt kapital $1,431,200
Reservfond $920,202

BOARD OF DIRECTORS:

President - - - - - - - - - - - Capt. Wm. Robinson.
Vice President - - - - - - - - - - John Stovel
A. McTavish Campbell, E. F. Hutchings, Geo. Fisher.
W. R. Bawlf, Sir. D. C. Cameron, K.C.M.G.

Alla slags bankaffärer utföras. Räkningar öppnas för enskilda personer eller korporationer. Pänningar försändas till främmande land enligt lägsta möjliga afgifter. Speciellt uppmärksammas sparbanksafdelningen, där man kan öppna räkningar med $1.00. Ränta beräknas två gånger om året.

T. E. THORSTEINSON, Manager.
Hörnet af William Ave. och Sherbrook St. Winnipeg, Man.

Råder dyspeptiker vad att äta

Undvik indigestion, sur syremage, halsbränna, gas i magen etc.

Indigestion och faktiskt alla former av magsjukdom, säga medicinska auktoriteter, bero i nio fall av tio på ett överflöd av hydrochloric acid i magen. Kronisk "acid" mage är mycket farlig och de som lida däraf böra göra ett av två saker.

Antingen kunna de använda en begränsad och ofta obehaglig diet, undvikande föda, som de ej kunna smälta, som irriterar magen eller leder till för stor acidavsöndning eller kunna de äta vad de vilja och motarbeta effekten av den skadliga aciden och förebygga bildande av gas, surhet och förtidig jäsning genom att använda litet Bisurated Magnesia till måltiderna.

Det finnes troligen intet bättre, säkrare eller mera pålitligt mag-anti-acid än Bisurated Magnesia och det användes mycket för detta ändamål. Det har ingen direkt verkan på magen. Men en tesked av pulver eller några fem grain tabletter, tagna i litet vatten med föda, skall neutralisera den överflödiga aciden, som kan förefinnas och förebygga vidare bildande därav. Detta borttager hela orsaken till sjukdomen och måltiderna smälta naturligt och hälsosamt utan tillhjälp av pepsin piller eller artificiella medel.

Skaffa några uns av Bisurated Magnesia från en pålitlig apotekare. Efterfråga antingen pulver eller tabletter. Det kommer aldrig som vätska, mjölk eller citrate och är icke i bisurated form ett laxativ. Försök detta och ät vad ni önskar vid nästa måltid och se om det icke är det bästa råd ni någonsin fått i matfrågan.

KÖP AKTIER i Svenska Canada-Tidningen!

Ifyll nedanstående kupong

THE CANADA WEEKLY PRINTING CO. Ltd.
325 LOGAN AVENUE, WINNIPEG, MAN.

Sänd mig per omgående post.....aktier i The Canada Weekly Printing Company, Ltd., till par value av $25 per aktie, för vilket finnes inlagt.....
.....och sänd mig aktiebrevet per omgående

NAMN .....

POSTKONTOR .....PROVINS .....

OFFENTLIG VARNING

Alla fakta peka mot en allvarlig kolbrist i västern nästa vinter.

Ni kanske icke blir i stånd att köpa något slags kol till något pris nästa vinter. Eller får ni i bästa fall genom drastiska regler tillåtelse att köpa små kvantiteter åt gången.

Idag arbetas knappast i gruvorna. Arbetarfrågan är allvarlig. Då veten börjar fraktas, kommer varje tillgänglig vagn att användas, och veten får företräde framför allt annat.

Rädda er själv. Beställ kol nu.

Om folk vilja beställa sin vinterkol nu, skall det rädda situationen. Gruvorna skola börja arbeta. Järnvägarna skola leverera kolen under sommaren och en kolbrist skall undvikas. Snabb handling är nödvändig. Det är en allvarlig fara.

Lägg in en cord av ved på eder bakgård i reserv. Det är bättre än att vara utan bränsle nästa vinter.

Thos. M. Molloy
Bränsleadministratör för provinsen Saskatchewan

FÖR HANDLANDENA. Ni måste enligt lag skaffa license från bränsleadministratören för att sälja kol.

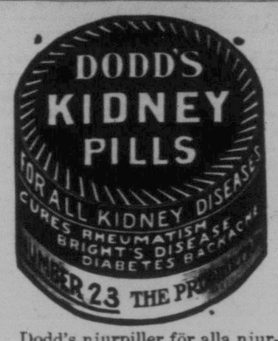

Dodd's njurpiller för alla njursjukdomar. Botar reumatism, sockersjuka, diabetes och ryggverk. De säljas för 50c. pr ask, eller sex askar för $2.50, hos alla handlare eller vilja vi sända dem vid mottagandet av betalningen. Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto, Ont.